

Anglie - můj typický pracovní den a zážitky

Ráno, pro každého vždycky ta část, kdy se nechce vstávat, ale mě se chce. Každé ráno totiž cítíme čerstvě upečené bagetky u našeho hostitele, ke kterým si můžeme dát marmeládu různých příchutí, sýr, šunku nebo jogurt s čerstvým ovocem a mojí oblíbenou horkou čokoládu. Po snídani mám ještě chvilku čas, pak vyrazím směr Dewi Sant care home. Jedná se o pečovatelský dům pro staré lidi s demencí. Začínám pracovat od devíti, vždy přijdu, nahlásím se na recepci a paní mě vždy dá nějakou ošetřovatelku, které mohu pomoci s ranní hygienou. Hrozně moc se mi líbí, jak se tady pečovatelky chovají ke zdejšími rezidentům. Každé ráno mají na každého, řekla bych cca půl hodiny, nikam nespěchají, a jsou hrozně moc milé. Například když se někomu třeba nechce ještě vstávat, tak ho nechají, ať ještě chvíli leží. Snídani má každý po hygieně. Já většinou pomáhám s tím, že ustelu postel, pomáhám obléct rezidenta. Většinou stihnu takhle projít s pečovatelkou 2-3 rezidenty a pak připravím studené nápoje pro všechny. Všichni rezidenti bývají v obývacích místnostech v přízemí a tam jim roznesu nápoje. Snažím se s nimi povídat, je to pro mě vždy zvláštní, protože je to poprvé, co pracuji s lidmi, kteří mají určitý typ demence. Většina rezidentů si mě vždy druhý den nepamatuje, tak se jim musím představit a pak si s nimi povídám. Je s nimi hrozná sranda a moc jsem si je všechny oblíbila. Po krátké chvíli se rozváží tea trolley, což je vozík s připravenými čaji, kávou a sušenkami. Většina rezidentů v tuto dobu odpočívá, nebo se rezidentkám lakují nehty, je pedikúra, kouká se na televizi anebo to co je třeba. Kolem půl jedné se podávají obědy. Pomáhám hlavně s nádobím, případně u dvou rezidentů s krmením. Po obědě jdou rezidenti opět do společenských místností a většinou odpočívají a spí. V tuto chvíli si dám svůj připravený oběd já (většinou mám celozrnnou bagetu se šunkou, máslem, salátem, sýrem a majonézou poté banán, sušenku, chipsy a koláček - ale to vše do sebe v tu dobu nedám). V tuto dobu pečovatelky zapisují do svých záznamů veškeré informace o rezidentech, mají vše v papírové podobě a zapisují tam, jak to šlo ráno s hygienou, jestli byla stolice popřípadě jaká, jakou má rezident náladu, kolik toho snědl, atd. Já v tuto chvíli odpočívám nebo si povídám s rezidenty a to většinou až do konce mé pracovní doby, což je do tří hodin. Chtěla bych zmínit, že přístup zdejších pečovatelek je vážně krásný, viděla jsem, že když měl rezident narozeniny, kupují jim dárky, mají krásný přátelský až rodinný přístup ke všem, když potřebují obejmout, obejmou je, dají jim pusu na čelo. Starají se o jejich potřeby a je to vážně krásné. Tohle je věc, kterou bych si chtěla vzít sebou. Po práci jsme šly většinou s holkami do města, na kávu, piknik, nákupy a tak.

Naše skupinka, respektive - Já, Ája a Anet jsme měly to "štěstí", že jsme nechytly moc dobrou první hostitelskou rodinu, ale za to úžasného druhého hostitele, když nás pak Tellus přestěhoval. Bydlely jsme u staršího pána, v krásném domě ještě s jedním čtyřicetiletým Bělorusem, který tu byl na studijním pobytu. Staral se o nás doopravdy úžasně, snídaně, svačiny a ty bohaté a úžasné večere - měly jsme snad všechny druhy kuchyně - mexickou, filipínskou, indickou, německou, italskou a samozřejmě anglickou, ale ta nepatřila k našim oblíbeným. Hostitel nás vzal i na pár výletů, navštívili jsme národní park Dartmoor, vzal nás do zdejší nemocnice, kde ležela jeho maminka, poté nás vzal na nádhernou pláž v oblasti Cornwall. Musím říct, že jsme si trochu přišly jak jeho dcery, protože se k nám choval vážně úžasně.

Děkuji moc za tuhle nezapomenutelnou příležitost.

Míša Pachtová ☺

